

Ekstrautgave.

4

9, april 1943.

N O R C X V I L J E
organ for heimefronten.

"Ingen makt i verden, selv om den tar alle
helvedes krefter i sin tjeneste, kan få et
oplyst, frihetselskende og taprert folk
til å underkaste sig slaveriet."

(Masaryk.)

uttet til den 9. april 1940 overfallt Nazi-Tyskland vort land, uten funn og uten krigserklæring. Fra tysk hold ble der erklaert at "denne raske beslutning" ble tatt av den tyske overkommando for - som det het - å besyette Norges nøytralitet mot de allierettes angrepsplaner. Den offisielle årsak til overfallet var den engelske mineutlegging i norske fjorder den 8. samme måned. Det er noget ethvert norsk skolebarn vet at det ikke står i menneskelig makt å opsette og utruste et ekspedisjonskorps på flere 100.000 mann på 1 - en - dag. Overfallet var nok lenge og nöie forberedt. Det foreligger tallrike beviser på det. Allerede i november mrd. 1939 ble der i Berlin optrykt "Reichskreditkassenscheine" som kun var gyldige i Norge!

Til tross for at vort land var svakt rustet og til tross for den forvirring angrepet skapte, tok vort folk - under regjeringens og kongens ledelse - kampen opp. Fra første dag var hele folket med i kampen. Det ene bittre nederlag fulgte etter det andre. Norske byer, som ingen militær betydning hadde, ble lagt i grus. Kristiansund N., Molde, Bodø, Nybergsund c. s. v. lyste opp etter terrorbombingen. Lidelse og sorg sprede seg til tusener av norske hjem, flyktningene blev juget langs veiene, kvinner og barn blev benyttet som skjold for de "tapre" tyske soldater. Den terrorbombingen og voldsferden tendte en baune i hver norsk mann og kvinnens sinn, og denne baune - frihetens og åndens baune - brenner alltid. Den dagen de tyske horder er ute av vort land skal baunen slå ut i lys lue. For denne tiden har lært oss å sette pris på friheten, på demokratiet som aldri før. De militære kampene i Norge blev avsluttet den 10. juni 1940, da konge og regjering måtte forlate landet for å ta kampen opp utenfor landets grenser sammen med vore allierte.

Vi gjengir general Ruges tale til troppene i juni 1940:

"Jeg har vært med i kriger fra de første skuddene i alt på midtskogen og til idag. Jeg har sett soldater falle, kvinner bli drept, skolebarn ja-get av mitraljøser langs landeveiene, gårder svædd av, broer brent, den ene etter den andre. Jeg har sett alle krigens ulykker. Ellikevel har disse to måneder vært de to rikeste i mitt liv. Jeg har i denne tiden blitt hardere i sinnet og varmere i hjertet og har sett andre bli det også.

Det er ingen stund bli slitt, underkuet, lidt nedslag når en har bitt i seg det en evne, det er meget bedre for et land enn å ha gitt seg uten strid.

Jeg vet at det er dem av dere idag som hater engelskene mere enn tyskerne. Jeg hater hverken England eller Tyskland. Men jeg liker ikke å ha sett mitt land med lus på kroppen, og jeg ser fram til den dagen da vi på ny skal bli fri for fremmed malt her i landet. Jeg er sikker på den dagen kommer. De som idag er våre herrer var i 1918 i samme stilling som vi er idag, det så håpløst ut for dem, men de reiste seg igjen.

Finnland var i 100 år en del av det maktige russiske rike, i 1918 så det sjangrene til å befri seg igjen, og det grep sjansen.

Fusk på det! Ingen stat kan reise seg igjen bare ved å vente på at noe skal hende, et en hjelpe skal komme utenfra. Det må være klar til å hjelpe seg selv også når tiden er inne. Det kan ta tid før dagen er der, men det kan også gå fortare enn nogen tror idag. Derfor ber jeg dere hjelpe hver i deres krets til å befolde tanken varm til dagen er der. Den kan komme fortare enn nogen tror.

Vent og tro og vær beredt.

Foten jeg er død eller levende så skal jeg være blandt dere den dagen.

Farewell inntil da og takk for denne gang.

I mai måned 1936 skrev en kjendt nordmann (av forskj. grunnar ogir vi ikke navn) : "Uslut, kliif, grenselsøs er maaenes hat mot alt som heter Ind, alt som heter sielsstørhet og uavhengighet, for ikke å snakke om alt som heter vidi. Dette undermenneskenes hat mot al andelig lys stanser ikke engang ved henrettides og myrdedes friskt tilkastede graver. Under inflytelse av dette het forstur også S.a. rassier ned i likkjellerne under verdenskulturens Pantheon. Selv Voltaire blir denne sene, posthumus pre til del, a bli brent på mørkmenneskenes litteraturbål den 10 mai 1933."

Hitler uttalte i juli 1934 : "Intelektualismen betyr nasjonalt forfall. Nasjonen trenger ikke filosofer. Det tredje rike bygger ikke på teorier, men på musikler og styrke."

I 1933 og 1934 var det fred i Europa. Rent forbigeende blev mange mennesker rystet over de etterretninger som kom fra Tyskland om bokbål, koncentrasjonsleire, overfylde fengsler og jødeforfølgelser. Men blev rystet da det blev oplyst at over 30.000 av Tysklands beste krefter innen videnskap, kunst og litteratur, 150.000 jøder og tusenvis av tillitsmenn innen arbeiderbevegelsen og opposisjonspartiene måtte flykte fra Tyskland. Men sløvheten innen Europa og den øvrige verdens politiske ledelse, ja endog innen Folkeforbundet var for stor til at folkene i de forskj. land gjorde sig klar til kamp da ropet: "Vakt i gevur" blev gitt. Det var nok av dem som ville danne front mot nazismen, men de blev hindret, ikke minst av kommunistspøkelset. Det var millioner av mennesker som forstod hvad nazismen og fascismen innebar, men de hadde ikke tilstrekkelig politisk makt (Churchill, Eden, Leon Blum og mange flere). Etter at det ene land etter det annet blev voldtatt av de nazistiske horder (Spania, Østerrike, Tsjekkoslovakiet) tok storkrigen sin begynnelse den 1. september 1939.

Siden har nazismens blodige fotspor spredt sig over hele Europa. Land etter land er blitt overfaldt og praktisk talt alle demokratiske institusjoner er blitt utslettet. Europas fremste kvinner og menn på nærmest alle kulturlivets områder befinner seg i landslyktighet eller i fengsel.

Allikevel - til tross for at Roma - Berlin - Tokio - aksjon er gått fra den ene politiske og militære seier etter den annen, har det siste års militære utvikling ført med sig at de allierte står foran den endelige seir. I Amerika, England, Sovjetunionen og Kina fabrikeres mengder av tanks, fly og våpen. De alliertes overlegenhet er nu så stor når det gjelder moral, utrustning og antall tropper at selv den menige tyske soldat forstår at krigen er tapt for dem. I Italia, Ungarn, Romania og Bulgaria ønsker de fleste mennesker fred. Det er kun de tyske tropper og det tyske gestapo, assisteret av de forskj. landes quislinger, som holder vassalstatene sammen. Også i Tyskland er krigstretheten stor. De fleste skjønner at krigen er tapt og at Tyskland med Hitler som statssjef kan ikke få fred. U.S.A. er de alliertes våpensmie. Alle tyskere vet det. De vet også at krigen i Sovjetunionen har tappet de tyske armeer for de beste tropper og at Sovjetunionen ennå er i besiddelse av uhyre millitter kraft. Det har siste vinterkrig vist dem. Englands seirrike kamp i Nord-Afrika har bregt den tyske krigsmoral ennå flere streker ned. Og allikevel må det tyske folk finne sig i - riktignok med gestapo over sig - den mest skånseløse krigsinnsats hjemme og ved frontene. Det gjører over alt i "Festningen Europa". Daglig meldes om uroligheter i Frankrike, Polen og de besatte deler av Sovjetunionen. Ja selv i Italia og Tyskland meldes om uroligheter. Dette viser oss at krigen nærmer sig sin avslutning, at en landstigning i "festningen Europa" kan få betydningsfulle følger. Krigen kan ta slutt før nogen uner det. Tyskland og Italia kan øryte sammen ett nu. Dog er det sikrest å regne med at krigen ennå vil va re lenge, at vi ennå vil få en krigsvinter ril. Det ber vi det norske folk forberede sig på.

For oss hjemme syntes ventetiden ofte utrolig lang. Det står oss friskt i minne at tyske fly i aprildagene 1940 kastet ned flyveblad som forklarte at tyskerne "ikke skulle blande seg inn i indre norske forhold". Vi har sett at tusener er blitt satt i fengsel og koncentrasjonsleire. Vi har hørt om myrderier og pinsler innenfor fengselsmurene. Vi har lest avisenes beretninger om gode nordmenn som er blitt henrettet fordi de kjempet for Norges sak. Tusener av familier er blitt juget fra sine hjem for at tyske soldater og civile skulle få bopel. Nermere 6 milliarder kroner har besettelsesstroppene suget ut av vårt folk. Alle politiske partier, forræderpartiet unntatt, er blitt forbudt. 98% av det norske folk er blitt satt utenfor quislings "maktovertagelse" var begeret det norske folk skulle tömme, men det står urört. Vi gir oss ikke over. Alt har voldsmennene tatt fra oss, men heimefronten er intakt. Vi har fremdeles tunge tider foran oss. Vi skal gjennom måneder av forfølgelse og fornærelse, men seiren tilhører oss.

Vi kommer som venner, het det.

Nu ja, vi vet det.

Da har det ingen fare. Men hvad skal man egentlig si til venner som kommer med væpenmakt og hemmelig politi?

Hjelpe oss var det de vilde.

Det har vi ikke forsatt.

Vi synes vi hadde det temmelig godt og har det temmelig ilde.

Nu vil de styre for oss. Ie mener:

Styre oss bedre enn vi fortjener.

Da får vi hevde allikevel:

Det vil vi gjøre selv.

Coat eller slett -

det er vår egen sak, vår egen rett.

Men, vil du spørre, hvordan skal det gå oss, om de får lyst til å trumpe på oss?

Hvis du vil krype og böie dig,
så de i fred kan fortære dig -

da vil de fremmede kanskje behandle dig mindre hårdt?

Jo, hvis du bare vil glemme det: Landet er vårt.
Tyskerne tok det. Men det er vårt.

Jeg vil besverge dig:

Her er den siste skunse, her må du verge dig.

Vit det hver time på dagen: Landet er vårt.

Tal ikke om det, snakk ikke ned din mund,
men vit det dypt i ditt hjerte, hver eneste time og stund.

Farlig er tvilen på egne krefter.

Farlig er flukten: Bare vi nu gir etter,
så vil det helejenke sig -

bare vi lar sugarøtten senke sig.

Farlig er mørket når det spører sig,

slik at du ikke yet hvad du tenker.

Da kan det te sig,

slik at du tror du er fri når du går i lenker.

Farlig er lønnsomhetslinjen og hjelpen de gir oss.

Farlig til døden er at "venner" befri oss.

På denne sorgens minneda, tenker vi med stolthet og takknemlighet på konge og regjering, på våre sjøfolk, på våre soldater og matrosar, på våre flygere, på alle dem som daglig setter sitt liv inn i kampen for vårt land, for å befri oss herhjemme. Men først og fremst tenker vi på dem som falt i kampen, med stolthet over deres innsats og i dyp sorg over deres død vi mener vi:

D E F A L D H E R.

Nu har de gitt oss alt.
De vilde ut i kampen.
De kjempet og de falt.
De sov i sne, de sank i sjø.
Men hvis et folk skal leve,
må nogen kunne dø.

Han hende tanken var dem fjern
fra hætedåd og "blod og jern"
og den slags krigere.
Og dårlig vognet, dårlig kledd,
det kunne de vel være,
men de var ikke redd.

De shøss mot pansret overmakt
og måtte tella hver patron
og leve på en jernrasjon,
som ikke blev dem brugt.
De har bekreftet om igjen,
han hende da det trengtes -
at også vi er menn.

Hvad gjør en mann så het og blind
at han kan sette livet inn?
Han må ha kjerlighet og tro
til det han ofrer liv og blod.
Han må ha ting å verge,
som er ham mere verd
enn bare det å berge
en tilmålt levnetsferd.

Han vet det ikke slik - med ord,
hvad denne ting kan være.
Han har det fra sin far og mor.
Det er en arv fra hjem og jord,
en lov, men ingen lære.

Det er der som en indre sond
for selvrespekt og heder.
Hans eget liv må være hans
om det er armt på gleder.

Stå hjemløs på sin egen grunn -
hvorledes kan det tenkes?
Å bøie unds, helde mann,
når såmd og rettsinn kreves?
Hvá fremmed herre i sitt bas?
Å nei, da var det bedre
om det blev skutt i grus.

De vilde ut og sloss,
de gjorde det for Norge.
De gjorde det for oss.

De kjempet og de falt,
og dog skal livet løves.
Nu har de gitt oss alt.
Men var det alt forgjives?

Vi spør oss selv og tenker
på deres unge ønsker.
Hvad har de nu igjen
de som har mistet fødre,
de som har mistet menn?

Vi har jo tapt allikevel,
vårt hele land er tatt.
Nu senker sig om stille fjell
den stjerneløse natt.

Mørket er tett som muld.
Det ender mot ditt øye,
førhåpnin, underfull.
Ja lytt, så vil du høre.
Det er som en fortrolig røst,
forstummet, dog vil gi dig
trost:

Hvem vinner varig glede
av menneskenes sorg?
Se ravnen bygger rede
i smuløret røverborg.

Hvem tårner op et velde
på menneskenes nød?
Den, ingen dom kan felde,
skal enda dø sin dø.

Tar han din frihet fra dig?
Den gir jo i ditt eget sinn.
Den er i evig verden:
Ever dag du kjemper for den,
vill den på ny bli din.

Det nederlag du lider
i bittert selvforsvar.,
skal mens du ennu strider,
giore din retning klar
og åpne nye veier
igjennem nød til seier.

Vi minnes konge og rødfjering og takker dem for deres strålende
innsats for land og folk og freafor alt for at de tok kampen
opp mot overfallsmennene.

T I L K O M G E N

Ditt løfte: alt for Norge,
det har du trofast holdt.

Om vi stod frem på torget
og ropte på revolt,
om våre ord falt krasse,
dig ledet ingen vill.

Du hørte ingen klasse
men hele folket till:

Slik skal vår konge være,
så rolig og så rank.

Du er vår egen øre,
ulastelig og blank.

Selv på den tunge dagen,
da skjold og verge brast,
og da vår hær var slagen,
stod du fremdeles fast.

Mot usseldommen, sviket
mot ridings leiesvern
står samlet hele riket:

Vi venter deg igjen:

Om vilenløse, svake,
vi holder ennu stand.

Vi venter deg tilbake:

Ver er ditt folk, ditt land!

Innkommet til arbeidskontoret:

Registrering av arbeidskraft.

1. Etternavn: Normann

2

2. Født : Igår

3, Fast bopel : Dovregubbens Hall

4. Nøværende oppholdssted: Overalt i Norge. Telefon 00000

4a. Gift, ugift, skilt, enkemann M.M.M.

b, Har De egen husholdning? Nei, den deles med Wehrmacht.

c. Antall barn under 16 år: 250.000 pattebarn + 50.000 åndssløve

d. Hvem har De til full forsørgelse? Gi opp navn og fødselsår for
de forsørgede: Den tyske okkupasjonsmakten i Norge, samt alle de
tusener sivile som er sendt opp her etter bombingen i Tyskland.
Alle må vi fø på her.

5. Har De gjort tjeneste i arbeidstjenesten? Nei, derimot i Se-
cret Service.

6. Opplysninger om utdanning og opplæring: Utdannelse og opplærin-
gen er førsteklasses. Derfor forsøker tyskerne å kommandere oss
ut som slaver, Alle intellektuelle skal tilintetgjøres. Alle må
 bli roboter som i Tyskland. Kun Nasjonal Samlings medlemmer skal
skånes fordi de er villige redskap for Hitler og hans europafi-
entlige gjeng. Men husk der skal bli sabotasje overalt hvor
frie nordmenn tvinges mot sin vilje til å gjøre galeitjeneste
for våre tyranner.

8a. Nøværende arbeid: Ryktesmed og sabotasjetjeneste. Lytter på
London.

b. Arbeidstid pr. uke: Hele uken. C) Nøværende lønn: 0.00 men sene-
re?

D. Arbeidsgiverens navn og adresse: Hele det frihetselskende NORSKE
FOLK, samt tusener som er fengslet.

9. Er De selvstendig næringsdrivende: Ja. Oppgi nøiaktig virksomhet
tens art. Den består i å oppagitere overalt og alle til kamp mot
N.S. og Quisling. Antall arbeidstakere med full sysselsetning
pr. 15. februar 1943. ca. 2.880.000.

10. Arbeider De etter skriftlig pålegg fra arbeidsformidlingen? Nei
Etter pålegg fra NORGES KONGE HÅKON 7.

11. Oppgi hva slags arbeid De mener Dem særlig skikket for: Sabota-
sje. Sabotasje. Sabotasje. SABOTASJE. SABOTASJE.

12. Særlig merknader: Det er helt hårreisende å innby virkelige
nordmenn til å bygge sin egen galge. Spikre sin egen likkiste.
Vinne sitt eget rep. Slipe sin egen øks. Den øks en skal hugges
med. Grav den grav som en skal legges i.

Disse opplysningene er sanne og riktige. Amen.

Norge av 1814 og 1905 og sinnsvake 1943.

(Sted)

Ola Olaves Normann jr.

Nyheter onsdag 7/4 og torsdag 8/4-43.

Tirsdag ettermiddag (6/4) innledet den 8. britiske arme sin nye offensiv mot Rommels styrker i "flaskehalsen" nord for Gabes. 500 kanoner spilte opp samtidig som hundrer av jagerfly og bombefly deltok. Etter at et par tyske motstøt var blitt slått tilbake med store tap, brøt briterne natt til onsdag igjennem de tyske linjer og erobret deres viktigste stillinger. Kampene varte ved til den 8. arme onsdag ettermiddag støtte sammen med de amerikanske styrker, 25. km. sør for El Guettar. Rommels arme forfølges uten stans. Onsdag ble 59 fly skutt ned i luftkamper. Siden mandag er i alt 250 aksefly skutt ned eller ødelagt i Tunis. Onsdag ble der tatt 6000 tyskere og italienerne til fange, og store mengder krigsmateriell ble tatt. I dag (torsdag) ble det meldt at offensiven fortsetter. Der er tatt flere fanger og mere krigsmateriell. 14 fly skutt ned idag. Den 1. britiske arme satte onsdag - etter kraftig artilleriforberedelse - igang et nytt framstøt fra Medjez-el Bab og rykket fram 8 km., og står nu 45 km. fra Tunis. Der ble tatt mange fanger og en del krigsmateriell. Ellers utfolder de allierte en enorm flyaktivitet. Aksestyrkene bombes uoppnørtlig samtidig som jernbanemål blir utsatt for kraftige bombeangrep. Flyvende festninger har nylig senket 17 handelskip ved bombetokter mot Bizerte havn og Trapani på Sicilia.

I Sovjetsamveldet meldes om frengang i Kuban-området hvor russerne slutter stadig tettere om Novorossisk. Sør for Isjum har russerne hatt frengang og tatt viktige stillinger. I alt har russerne her de siste dager tatt 3000 fanger og erobret 40 tanks. To beboede strøk sør for Bjeloj er erobret. I Leningradområdet har russiske friskarer bak de tyske linjer - under voldscmme kamper - drept 1000 tyskere. Russiske fly og destroyere har senket 3 tyske transportskip som forsøkte å komme inn i en ishavshavn. I Svartehavet er 3 skip på tils. 17.000 ton senket.

i Irak

Tirsdag sendte de amerikanske tropper en stor styrke bombefly som gave til Russland.

I dag oplyste Mr. Iden i underhuset at han i Amerika hadde hatt flere konferanser med Roosevelt. Cordell Hull var blitt invitert til et ~~besøk~~ besøk i England til sommeren. Det som blev drøftet var : 1. krigføringen. 2. Det politiske samarbeid og 3 etterkrigsspørsmålene. Det hadde vist sig at der hersket enighet om de fleste spørsmål. Flere samtaler vilde følge senere. Igår samtalte Iden med den russiske ambassadør Maisky og gav ham et referat fra konferansene i U. S. A. Fra Schweiz meldes at Hitler og Mussolini har hatt et møte ved Brennerpasset.

Den greske Quislingregjering er gått av. Nye Kanadiske styrker er kommet til England.

I alt er ved de siste bombeangrep over Essen sloppet ned 3000 tonn bomber. 25.000 arbeidere i Kruppverkene er satt ut av arbeid. Administrasjonen er ødelagt. Det antas at arbeidet ved Krupp-verkene først kan optas om ca. 3 mndr.

I Oslo er en arbeider dømt til 2 års straffarbeid for å ha nektet å vike plass på sporvognen for en tysk offiser. 14 andre nordmenn fikk 1 mnrd. fengsel hver fordi de vidnet at tyskeren optrådte bryskt.
Tillegg : Allierte flystyrker foretok igår heftige bombeangrep på Napoli, Palermo og Messina. 250 aksefly er skutt ned eller ødelagt siden mandag.

Kong Håkon vil tale til det engelske folk kl. 9 imorgen. Kl. 19,30 vil statsminister Nygårdsvold tale og kl. 15,45 vil sir Edvard Ewers tale på norsk.